

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012139
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113012139.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. apríla 2016 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

J. J.,

nar. XX.XX.XXXX v R. U., trvale bytom T. XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/139/2013 zo dňa 6. novembra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný J. J. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod skutku právne posúdeného obžalobou Okresnej prokuratúry Trenčín č. 1Pv 960/2011 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 29.07.2011 v čase asi o 13:00 hod. na terase kaviarne s názvom „O. U.“, ktorá sa nachádza v W. W., ul. XX. novembra č. XXX, po predchádzajúcom slovnom konflikte, a potom ako poškodený K. G. hodil zapaľovač o stôl, pri ktorom sedel obžalovaný so Y. Y., pričom tento zapaľovač smeroval na obžalovaného J. J., fyzicky zaútočili na poškodeného K. G., a to tak, že ho opakovane bili päšťami do oblasti hlavy, po celom tele a kopali do oblasti nôh, pričom po tomto útoku zacítil poškodený K. G. ostrú až pálivú bolesť v ľavom kolene, čím poškodenému K. G., nar. XX.XX.XXXX vo T., N. federácia podľa znaleckého posudku č. 4/2012 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Chirurgia spôsobili ťažký úraz v podobe kompletného roztrhnutia predného skríženého väzu ľavého kolena s väčším vnútrokĺbnym krvným výronom a pouřazovou predozadnou nestabilitou kolena, nekompletné roztrhnutie vnútorného pobočného väzu ľavého, s čiastočnou bočnou nestabilitou kolena a roztrhnutie vonkajšieho menisku ľavého kolena, čo ho obmedzovalo na bežnom spôsobe života v trvaní najmenej 7-8 týždňov, a to hlavne v pohybe a chôdzi, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, a to v neprospech obžalovaného proti výroku o vine. V dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že súd sa priklonil pri vykonávaní dokazovania k výpovediam obžalovaného, ako aj svedkov Y. a G. Y., pričom výpoveď poškodeného G. vyhodnotil ako nevierohodnú a rozporuplnú. S týmto právnym názorom súdu nemožno súhlasiť. V prípade, ak už samosudca v odôvodnení rozsudku označil výpoveď svedka O. za nevierohodnú, resp. že tento svedok má vzhľadom na dlhoročný vzťah s poškodeným zníženú vierohodnosť, obdobne mal postupovať aj v prípade výpovedí svedkov Y., nakoľko títo boli podľa

vlastných vyjadrení dlhoroční priateľa s obžalovaným a G. Y. aj obchodným partnerom. Výpoveď svedka O. je v danej veci kľúčová, nakoľko od začiatku prípravného konania tvrdil, že nechce mať s danou vecou nič spoločné a bol by najradšej, keby nič nevidel a nebol incidentu prítomný. Niekoľkokrát počas svojej výpovede uviedol, že chce a bude vypovedať iba pravdu, resp. iba to, čo naozaj videl, pričom vo svojej výpovedi jednoznačne označil osobu, ktorá mala ako prvá fyzicky zaútočiť na poškodeného, pričom v niektorých okolnostiach bola jeho výpoveď aj v neprospech poškodeného. Obhajoba sa od začiatku prípravného konania snažila spochybníť jeho výpoveď, čoho dôkazom bol aj posledný výsluch svedka O., kde mu boli opakovane a stále dookola kladené tie isté otázky, a to aj napriek tomu, že už na ne odpovedal, čo svedka ku koncu výsluchu viedlo až k tomu, že odmietol ďalej odpovedať na otázky. V prípade, že sa súdu jeho výpoveď javila ako účelová, mal pristúpiť k osobnému výsluchu svedka. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že súd sa priklonil pri vykonávaní dokazovania k výpovediam obžalovaného, ako aj svedkov Y. a G. Y., pričom výpovede poškodeného G. a svedka O. vyhodnotil ako nevierohodné a rozporuplné. Svedok O. bol skutočne dlhoročným priateľom poškodeného a vo svojej výpovedi sa vyjadril rozporuplne aj o priebehu samotného incidentu. Tieto výpovede nevytvárajú o priebehu skutkového deja vo vzťahu k obžalovanému vôbec žiadny ani len čiastočne ucelený celok. Osobný výsluch svedka O. by nemohol odstrániť zásadné rozpory vo výpovedi G., pričom jeho výpoveď z prípravného konania vo vzťahu k obžalovanému je úplne postačujúca. Súd mal z výsluchu poškodeného G. na hlavnom pojednávaní za preukázané, že on sám pripustil, že zranenie si mohol spôsobiť aj sám, a že uviedol najmenej tri možné rozdielne verzie vzniku zranenia. Bezprostrednosť výpovede na hlavnom pojednávaní, spôsob reakcie na otázky kladené súdom boli také, že súd jeho výpoveď vyhodnotil ako nejasnú, nelogickú, nepresvedčivú, nevierohodnú a rozpornú. Výpovede pri incidente prítomných svedkov na hlavnom pojednávaní, prehratie zvukovo obrazového záznamu z rekonštrukcie na mieste činu, ako aj závery znaleckého dokazovania nijako nepodporili ani jednu z verzií poškodeného G., a jeho kamaráta svedka O.. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že zranenie sa poškodenému G. nestalo tak, ako pôvodne tvrdil v prípravnom konaní, poškodený G. vedome klamal v prípravnom konaní vyšetrovateľovi a znalcovi, keď zatajoval svoje zranenie kolena z minulosti a uvádzal nereálny mechanizmus vzniku zranenia. Je preto zrejmé, že skutok tak, ako je uvedený v obžalobe sa nestal. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že na hlavnom pojednávaní v predmetnej veci vznikla dôkazná núdza a zabezpečené dôkazy bolo potrebné vyhodnotiť v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného).

Nemožno uprieť prvostupňovému súdu snahu o vykonanie všetkých dostupných dôkazov, ktoré jednoznačne postačovali podľa názoru odvolacieho súdu na rozhodnutie vo veci. Tieto dôkazy prvostupňový súd aj správne vyhodnotil jednotlivito i v celku, pretože tieto nedávali jednoznačnú ucelenú, logickú reťaz, smerujúcu k záveru o vine obžalovaného. Naopak viedli k viacerým pochybnostiam, či už o začatí slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, ktoré žiadna zo strán nepoprela, ale najmä k jeho následnému priebehu.

Súd prvého stupňa správne uviedol, že jednotlivé výpovede poškodeného z prípravného konania a z hlavného pojednávania si nielenže vzájomne odporujú, ale nekorešpondujú ani s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Aj zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva v podstate vyplýva, že všetky zranenia poškodeného nemohli byť spôsobené tak, ako to poškodený tvrdí, sám poškodený nevedel tieto presne popísať, a preto znalec nemohol jednoznačne ustáliť mechanizmus ich vzniku.

Podľa znalca pri vykonanej rekonštrukcii skutku pôsobili oveľa logickejšie a presvedčivejšie výpovede obžalovaného. Posúdenie zranení poškodeného navyše komplikuje fakt, že v minulosti už bol na poranenia kolena liečený, dokonca absolvoval chirurgické zákroky kolena, a to viackrát.

K výpovedi svedka O. odvolací súd uvádza, že jeho výpoveď bola prečítaná po súhlase tak prokurátora, ako aj obžalovaného. Samotný prokurátor pripustil, že časť jeho výpovede je v neprospech poškodeného, teda celkovo aj táto výpoveď vnáša len ďalšie pochybnosti do priebehu skutku, ktoré by sa celkom zrejme nepodarilo odstrániť jeho osobným výsluchom na súde, najmä s poukazom na skutočnosť, že od skutku uplynulo takmer 5 rokov. Okrem toho je tu celý rad ďalších pochybností, ktoré treba vyhodnotiť v prospech obžalovaného.

Senát odvolacieho súdu pripomína, že v danom prípade by mohla prichádzať do úvahy kvalifikácia „konfliktu“ medzi obžalovaným, poškodeným a ešte s ďalšími osobami ako výtržníctvo. Avšak v danom prípade to nie je možné vo vzťahu k obžalovanému J. (pretože len na neho súd prejednával obžalobu) bezprostredne preukázať ani mieru jeho účasti na tomto výtržníctve ani to, či bol útočníkom, alebo len osobou, ktorá bránila v konflikte iným osobám.

Pre preukázanie a uznanie viny rozsudkom je takáto dôkazná situácia nepostačujúca, práve aj s prihliadnutím na zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného.

Z takto rozvedených dôvodov sa odvolací súd plne stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, aj s jeho rozsiahlym odôvodnením, na ktoré odvolací súd odkazuje, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.